

ת"פ 41875/11/18 - מדינת ישראל נגד עאמר דהאבשה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 41875-11-18 מדינת ישראל נ' דהאבשה

בפני בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עאמר דהאבשה

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי

ב"כ הנאשם: עו"ד לילך מאיר וולף

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **תקיפה כדי למנוע לכידה**, עבירה לפי סעיף 381(א)(3) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **פציעה**, עבירה לפני סעיף 334 בחוק.
 - ג. **גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.11.18 בשעת חצות, הגיעו המתלונן והמתלוננת ברכבה של המתלוננת לחנייה באזור התעשייה בגן יבנה. המתלונן חלץ נעליו והמתלוננת הניחה את מכשיר הטלפון הנייד בתא שליד ידית ההילוכים והשניים נרדמו כעבור זמן מה. בשעה 1:48 הגיע הנאשם, העובד באזור התעשייה, למקום חניית הרכב, גנב את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ואת נעליו של המתלונן. **כשראה הנאשם כי המתלונן מתעורר משנתו, היכה אותו במכת אגרוף בפניו כדי למנוע את תפיסתו ולהשלים את מעשי הגניבה. כתוצאה מתקיפת הנאשם, נגרם למתלונן חתך במצחו באורך של 2 ס"מ ובעומק של 5 מ"מ והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל 3 תפרים.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בין הצדדים לא היו הסכמות לעניין העונש.

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 19, רווק, תושב רהט. כיום שוהה בחלופת מעצר בתנאים מגבילים בביתו. נשר ממערכת החינוך בתום 10 שנות לימוד, על רקע רצונו לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו. משפחתו מתמודדת עם קשיים כלכליים והוא מתאר אותה כמשפחה נורמטיבית ללא מעורבות בפלילים. הנאשם הופנה לשירות המבחן עוד בשלב המעצר, ההתרשמות אז הייתה מצעיר הנמצא בקו התפר בין ניהול אורח חיים נורמטיבי לשולי, כשעלתה התרשמות מקיומו של סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, אשר גבולות חיצוניים ברורים לצד התערבות טיפולית, יהיה בהם כדי להפחית את הסיכון. במסגרת פיקוח המעצר, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, אליה התמיד להגיע. בחודש פברואר 2019 החל בהליך אבחוני במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, והגיע למפגשים שבועיים עם עו"ס במרכז. הנאשם הגיע באופן רציף לשיחות הטיפוליות, גילה רצינות ושיתף פעולה. בחודש אפריל 2019 נערכה בעניינו של הנאשם וועדה לבניית תכנית טיפולית במרכז. הוחלט כי הנאשם ימשיך להגיע למפגשים הטיפולים עם עו"ס מידי שבוע עד לחודש יוני, נוכח סגירה של המסגרת הטיפולית. המשך הטיפול בו יעשה ביחידה לטיפול בהתמכרויות ברהט.

הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחסו לעבירה, הודה בביצועה ולקח עליה אחריות. הנאשם הסביר כי בעת ביצוע העבירה היה שרוי בגילופין והיה במהלך עבודתו כשומר במקום. כן תאר כי בעקבות כך לא שלט בהתנהגותו. הסביר את ביצוע העבירה על רקע צורך בכסף ואת תקיפת המתלונן הסביר על רקע פחד מתגובת המתלונן למעשיו. שלל היכרות קודמת עם המתלוננים. הנאשם הביע חרטה על התנהגותו בעבירה וכן על הפגיעה בנפגע העבירה. בשיחות עמו שלל מעורבות באירועי אלימות או תקיפה דומים.

הנאשם שלל שימוש בסמים, ואולם תאר שתיית אלכוהול במהלך השבוע בכמות בלתי מבוקרת ובמצבים חברתיים. ההתרשמות הייתה כי הנאשם מבין את הקשר בין דפוסי שתיית אלכוהול בעייתיים לבין התנהגותו הפוגענית והאלימה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם הוא בחור צעיר הנמצא בשלבי גיבוש זהותו העצמית, גדל בבית בו על רקע קשיים אובייקטיביים של הוריו, שנבעו מקושי כלכלי, ההורים לא ספקו את צרכיו הרגשיים והפיזיים. על רקע הקשיים שחוהה במסגרת המשפחתית, הועצם משבר הזהות שבו היה שרוי, ובהיעדר תמיכה והכוונה מצד הוריו, חבר הנאשם לחברה שולית, בה מצא מענה לתחושות שייכות, חום וערך. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל קווי אישיות ילדותיים ולא בשלים, הבאים לידי ביטוי בחשיבה אימפולסיבית ללא חשיבה על השלכות התנהגותו, כשהוא מתקשה לפתח גבולות פנימיים ולקבל גבולות חיצוניים המוצבים לו.

כגורמי סיכון, מנה שירות המבחן את מאפייני אישיותו כמתואר ואת דפוסי השוליים. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, וההתרשמות כי ההליכים הפלילים המתנהלים נגדו מהווים גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. כמו כן התייחס שירות המבחן למודעות שמגלה הנאשם לבעייתיות בדפוסי שתיית אלכוהול ונזקקותו לטיפול בתחום זה, ושיתוף הפעולה שמגלה בקשר עם שירות המבחן ועם המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול. עוד נתן דעתו שירות המבחן לשאיפות שמבטא הנאשם לתפקוד תקין בחברה.

שירות המבחן התרשם כי המשך הטיפול בתוכנית טיפולית הנותנת מענה בתחום האלכוהול לצד רכישת כלים ומיומנויות לניהול אורח חיים תקין, מהווה מענה לסיכון הקיים להישנות התנהגות עוברת חוק. לפיכך, ועל רקע המוטיבציה שמבטא הנאשם להמשך הטיפול, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, לצד עונש מאסר מותנה וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.

ראיות לעונש

5. תלוש שכר (נ/1) - תלוש שכר של הנאשם לחודש אפריל 2019.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, הנאשם ביצע שלוש עבירות: גניבה, פציעה, ותקיפה כדי למנוע לכידה, ובכך פגע בערכים המוגנים שהם הגנה על שלמות הגוף, הזכות לביטחון אישי, לרבות הגנה על רכושו של אדם והגנה על שלמות הנפש. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - הנאשם הגיע למקום בו חנה הרכב ובתוכו ישנו המתלוננים. הנאשם ניצל את מצבם של המתלוננים והחליט לגנוב מתוך הרכב את רכושם - טלפון נייד ונעליים. הנזק הישיר שנגרם מהעבירה הוא במישור הפיזי - פציעתו של המתלונן ממכת אגרוף ונטילת רכוש. המתלונן התעורר לתוך סיטואציה אלימה, כשהנאשם חובט בפניו באגרופו, פוצע אותו במטרה למנוע את לכידתו וכדי להשלים את מעשי הגניבה. ההסלמה במעשיו של הנאשם, עת נקט באלימות כלפי המתלונן בעת שהתעורר משינה, טומנת בחובה בהלה שיש בה כדי להפר את תחושת הביטחון והשקט הנפשי. פוטנציאל הנזק הוא גבוה נוכח נסיבות האירוע, גניבה תוך כדי שנתם של המתלוננים ובחירה בעימות פיזי אלים, שעלול היה להסתיים אחרת, כאשר הייתה קיימת לנאשם חלופה והיא עזיבת המקום. הנאשם נקט באלימות כיוון שהבין את הפסול במעשיו וחשש להיתפס. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ביצע את העבירות כשהוא עשה שימוש באלכוהול, ומובן שאין בכך משום סייג לאחריות הפלילית.

מדובר באירוע מתגלגל וחומרתו ביחס למתלוננים ולנוכח נסיבות האירוע, צריכה לבוא לידי ביטוי במתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר. כתב האישום תוקן באופן כזה שהעבירות הן ברף נמוך - עבירות עוון. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה שאותן יש לקחת בחשבון בתוך המתחם הן שהנאשם ללא עבר פלילי, הודה ונטל אחריות ואת את העובדה כי מדובר בנאשם צעיר. התסקיר מלמד שהנאשם משתף פעולה ונתרם מהטיפול בו, מגיע למפגשים ולאחרונה עבר אבחון ביחס לשילובו ביחידה לטיפול להתמכרויות בבאר שבע, טיפול שאמור להמשיך ברהט. השאלה העולה לדיון היא האם נוכח נסיבות האירוע עצמו, כמו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן, יש לאמץ עמדה עונשית המובילה לחרیגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום. בעניין זה מפנה המאשימה לכך שבהערכת גורמי הסיכון ציין שירות המבחן כי מדובר בבחור צעיר בקו התפר שבין ניהול אורח חיים נורמטיבי לשולי, להערכת הסיכון לעבריינות ולהתרשמות ביחס למבנה האישיותי של הנאשם. אין אמירה חד משמעית של שירות המבחן להליך שיקומי ולקיומו של סיכוי של ממש לשיקום. הדברים הללו נמצאים במסגרת בחינה שכן ההליך השיקומי טרם הושלם והוא אף רחוק מכך. מכאן שהמאשימה אינה מוצאת בסיס לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום, ועותרת להשית על הנאשם חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. הרכוש שנגנב הושב.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד לילך מאיר וולף, מדובר בסוג המקרים שבהם יש אינטרס משותף של הצדדים לתת מקום להליך השיקומי. אין צורך להגיע לסופו של ההליך השיקומי, אלא די להראות פוטנציאל ובסיס לשיקום. כתב האישום תוקן לעבירות שבסמכות בית המשפט השלום ומדובר בעבירות עוון בלבד. עבירת התקיפה כדי למנוע לכידה נבלעת בעבירת הפציעה וזו העבירה העיקרית בתיק. מדובר בעבירה במדרג הנמוך של החומרה.

הנאשם צעיר כבן 19.3, היה כבן 18 וחצי בעת ביצוע העבירה. מבחינת הנסיבות שקשורות לביצוע העבירה -

מדובר באירוע ספונטני לחלוטין. הנאשם לא הגיע למקום לשם ביצוע עבירה, אלא הוא עבד במקום כשומר במשך תקופה ארוכה. הנאשם מספר כי שתי אלכוהול עם מספר אנשים ששהו במפעל ומעשהו חסר תחכום לחלוטין. המעשה העיקרי כאן הוא תקיפה ופציעה. לא מדובר במעשה שנעשה תוך כדי עימות עם המתלונן. הנאשם, כפי שאף תאר בפני קצינת המבחן, קלט מה הוא עשה, נלחץ מפחד, נתן את המכה ולא הבין את משמעותה. רק כשנחקר הבין מה קרה למתלונן. כל האירוע אינו מעיד על תחכום או תכנון. תוצאת הפציעה, לא דרשה טיפול רפואי משמעותי, אלא רק תפירה לחתך. לא נעשה שימוש בכלי חד. מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, צריך להתחיל מעונש של מאסר על תנאי. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בבחור צעיר מאוד שזהו ההליך הפלילי הראשון ויחיד בחייו. הנאשם מגיע ממשפחה מרובת ילדים עם מצב כלכלי רע מאוד. מעבר לשיקום שאותו עובר הנאשם בתחום שתיית האלכוהול בשירות המבחן, הוא עובר שיקום מול משפחתו, אשר מתחילת הדרך מביעה סלידה ממעשיו. הוא מנסה לבנות אמון מול המשפחה, וזה אחד הדברים שמדרבנים אותו להצליח ולחזור לדרך הישר. כבר בראשית חקירתו במשטרה הוא הבין את חומרת מעשיו, שיתף פעולה, יצא לשחזר את המעשים ובהליך המעצר הוא שיתף את שירות המבחן בבעיית האלכוהול. הנאשם הסכים להשתלב בטיפול, שוחרר למעצר בית לאחר שהיה במעצר ממש כמעט חודשיים. השתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית ובקבוצה ייעודית לטיפול באלכוהול. מדובר בתקופה ממושכת שבה מצוי הנאשם בטיפול. שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון במצבו של הנאשם, אולם מנגד התייחס לגורמי הסיכוי לשיקום ועמדתם תומכת בחריגה מטעמי שיקום. ההגנה אינה מתנגדת להרחבת שעות השל"צ מעבר לכמות השעות שהמליץ שירות המבחן. מדובר בעונש שאינו שונה מהותית מעבודות שירות, צו של"צ בהיקף משמעותי מהווה עונש מרתיע ומשמעותי לנאשם.

לעניין הפיצוי, מוסכם שיש צורך בפיצוי, אך יש להתחשב בחוסר היכולת הכלכלית של הנאשם ושל בני משפחתו. לכן יש להסתפק בפיצוי מתון. הנאשם עובד בשטיפת אוטובוסים ומרוויח כ- 1,000 ₪ לחודש.

8. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

10. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הזכות להגנה על שלמות גופו של אדם, הזכות לקניין והזכות לפרטיות ופגיעה בתחושת הביטחון של הציבור.

לעניין הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות מסוג זה ראו בע"פ 9048/11 מוחמד נ' **מדינת ישראל** (24.5.12):

"מקרים אלימים מסוג זה מציפים לאחרונה את מקומותינו ופוגעים קשות בתחושת הביטחון האישי של כל אזרח. על בתי המשפט להשית בגינם עונש הולם ומרתיע שיהיה בו כדי להרתיע את העבריין הספציפי כמו גם עבריינים פוטנציאליים. זאת כמובן בהתייחס לכל מקרה ונסיבותיו".

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף נמוך עד בינוני, הנאשם גנב את רכושם של המתלוננים בעודם ישנים, תקף במכת אגרוף בפניו של המתלונן ופצע אותו לשם השלמת מניעת לכידתו. עם זאת, יש לציין כי העבירות שבהן הורשע הנאשם הן עבירות עוון בלבד - אשר העונש הקבוע בצד כל אחת מהן הוא שלוש שנות מאסר בלבד, והן בסמכותו העניינית של בית משפט השלום.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך

שנראה כי לא קדם תכנון לעבירה. הנאשם שהה במקום במסגרת עבודתו כשומר, הגיע לרכב שחנה במקום והחליט לגנוב ממנו את רכוש המתלוננים - מכשיר טלפון סלולרי ונעליים. עבירת התקיפה בוצעה על רקע רצונו של הנאשם להימנע מלכידתו וכדי להשלים את מעשה הגניבה, עת התעורר המתלונן משנתו. הנזק הפוטנציאלי בעבירת תקיפה המבוצעת תוך גניבה, קשור לסיכון הנוצר לפגיעה פיזית במתלונן לנוכח המאבק אשר עלול להתפתח במקרים דומים בין התוקף לבין הקורבן המבקש להגן על רכושו ובפרט כאשר הגניבה נעשית בסמוך למקום בו ישן מתלונן הצפוי להתעורר משנתו ולהגיב להימצאותו של אדם אחר הנוטל את רכושו. מצב דברים זה עשוי להביא להסלמת האירוע ל אלימות אשר עלולה להוביל לפגיעה חמורה בגוף. הנזק שנגרם בפועל למתלונן - כתוצאה ממכת האגרוף שהיכה אותו הנאשם - כולל את פציעתו של המתלונן בדמות חתך בצד שמאל של המצח באורך של 2 ס"מ ובעומק של 5 מ"מ בגינו נזקק לטיפול רפואי הכולל ביצוע שלושה תפרים לחתך. יש להניח כי למתלוננים נגרם נזק רגשי נוכח האירוע האלים המפתיע בעת שהקיצו משנתם ברכב. הנאשם ביצע את עבירת הגניבה למען בצע כסף והסביר את ביצוע עבירת התקיפה והפגיעה כמעשה מתוך פחד מתגובתו של המתלונן שהתעורר משנתו וראה את הנאשם גונב את רכושו. כמו כן עלה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם היה שרוי בגילופין בעת ביצוע העבירה.

עוד יש לתת את הדעת לחומרה אשר קיימת בגניבת מכשיר סלולרי, וזאת על רקע אופיו המיוחד של מכשיר זה וחשיבותו הרבה עבור בעליו, מעבר לשוויו הכלכלי של המכשיר. מכשיר טלפון נייד מכיל, על-פי רוב, תוכן פרטי ובעל ערך רגשי רב עבור בעליו (ראו ע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** [14.7.15]). נטילת מכשירי טלפון ניידים הפכה בשנים האחרונות לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים רבים, ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. במקרה דנן, כאמור לעיל, בסופו של דבר המכשיר והרכוש שנגנב - הושבו לבעליהם, כך שלא נגרם נזק ממוני.

מובן הדבר שהשילוב של עבירת רכוש, ביחד עם מעשה אלימות, אשר גרם לפגיעה, ונועד למנוע את הלכידה ולהשלים את מעשה הגניבה, מגביר את חומרת המעשים.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 9048/11 **מוחמד נ' מדינת ישראל** (26.6.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם ואחר עקבו אחרי המתלונן וכשהגיע לפתח ביתו, היכו אותו באגרופים בפניו וגנבו ממנו כסף ומכשיר טלפון נייד. כתוצאה מכך נחבל המתלונן בראשו וסבל מכאבים ברגלו. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרף הענישה המקובל ודחה את הערעור.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבה של טלפון סלולרי. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 2 ל- 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי. ערעור הנאשם, וכן בקשת רשות הערעור, נדחו.

ג. בת"פ (מח' חי') 51506-06-15 **מדינת ישראל נ' חדיד** (26.6.16), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם יצר קשר טלפוני עם המתלוננת אשר

פרסמה מודעה למכירת טלפון נייד. הנאשם והמתלוננת נפגשו לשם מכירת הטלפון. הנאשם ביקש לקבל לידי את מכשיר הטלפון של המתלוננת, אשר עמדה על כך שבדיקת המכשיר תעשה בעודו בידה. הנאשם משך את מכשיר הטלפון מידיה של המתלוננת תוך שהוא דוחף אותה ונמלט מהמקום כשהמכשיר בידי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

ד. בת"פ (מח' ת"א) 46874-01-12 **מדינת ישראל נ' אל עיסאוי** (18.4.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת תקיפה לשם גניבה. הנאשם ניגש אל המתלוננת שעה שהלכה בכביש לכיוון ביתה, חנק אותה בצווארה, איים עליה ותלש מצווארה שרשרת כשהוא שורט אותה. למתלוננת נגרמו סימני אדמומיות. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הושת עונש של **3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

ה. בת"פ (מח' חי') 17746-10-14 **מדינת ישראל נ' עכריה** (15.10.15), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של פציעה, גניבה והדחה בחקירה. הנאשם הגיע ברכב עם חבריו לתחנת דלק, שם ראה את המתלונן וקרא לו להתקרב לרכב. המתלונן עמד ליד חלון הרכב ובידו מכשיר טלפון נייד. בין הנאשם למתלונן התפתחו חילופי דברים והם משכו זה את ידו של זה, כאשר המתלונן אוחז בידו את הטלפון. הנאשם הורה לחברו - נהג הרכב, לנסוע תוך שהוא גורר אתו את המתלונן. המתלונן שחרר מידו את הטלפון ונפל לקרקע כשהטלפון נותר בידי הנאשם. למתלונן נגרמו שפשופים ושריטות. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום ועל הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי אשר שולב בטיפול שירות המבחן, הושת עונש של **של"צ, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי**.

ו. בת"פ (מח' ב"ש) 50902-06-16 **מדינת ישראל נ' אבו סבית** (24.5.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם ואחר נסעו במונית שירות ולצדם ישבה המתלוננת שעל ברכיה תיקה האישי. הנאשם והאחר ביקשו לרדת מהמונית וכשהגיע הנאשם לדלת המונית, תפס בידו את תיקה של המתלוננת ומשך אותו בחוזקה מידה. המתלוננת אחזקה בתיק בחוזקה כדי למנוע מהנאשם להוציאו מידיה ואולם הנאשם הצליח לקחת את התיק ונמלט בריצה. הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, השתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן. בית המשפט השית על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, **של"צ, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי**.

ז. בת"פ (שלום פ"ת) 16626-03-13 **מדינת ישראל נ' חגאג** (30.9.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה בשני מקרים. במקרה הראשון הנאשם חטף תיק אשר היה מונח על ברכיה של מתלוננת שישבה על ספסל וברח. המתלוננת החלה לרדוף אחרי הנאשם וניסתה למשוך את תיקה מידי, במהלך המאבק על תיק הרפתה המתלוננת מאחיזתה והנאשם ברח. למתלוננת נגרם נזק בשני אצבעות. במקרה השני, חטף הנאשם מכשיר טלפון נייד מידיה של מתלוננת, המתלוננת נפלה ארצה והנאשם ברח. בית המשפט קבע, לכל אחד מהאירועים, **מתחם עונש הנע בין עונש מאסר בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **11 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** הוא החל

מחודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. הנאשם אמנם שולב בטיפול שירות המבחן וכן בטיפול גמילה מאלכוהול כבר בשלב פיקוח המעצר ומתמיד בשיתוף הפעולה בטיפול עד היום. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי המשך הטיפול בנאשם בתחום האלכוהול לצד רכישת כלים ומיומנות לניהול אורח חיים נורמטיבי, יסייעו בשיקומו ויפחיתו הסיכון להישנות ביצוע עבירות. עם זאת, אין המדובר בשיקום משמעותי או בסיכויי שיקום משמעותיים, אשר מצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, אלא יש לתת לכך משקל לקולה בגדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 19 אשר ביצע את העבירה כבגיר הקרוב לגיל הקטינות (בגיל 18 ו- 9 חודשים), גדל בתנאי מצוקה כלכלית וקושי של הוריו במתן תמיכה והכוונה. הנאשם עומד לדין לראשונה בחייו, ועונש של מאסר, אף בעבודות שירות, צפוי להוות קושי כלכלי ואישי לו ולמשפחתו. הנאשם נטל אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה והביע חרטה כשהוא מכיר בפגיעתו בנפגע העבירה. עוד נתתי דעתי לתקופת המעצר שבה שהה הנאשם של למעלה מחודש וחצי (מיום 11.11.18 עד 31.12.18).

17. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם מצוי בשלבי גיבוש זהות, בעל קווי אישיות ילדותיים וחשיבה אימפולסיבית אשר נמצא בקו התפר בין ניהול אורח חיים נורמטיבי לשולי.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש. זאת לצד פיצוי למתלונן בגין הפגיעה הפיזית והרגשית שנגרמו לו. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של צו של"צ, ואולם סבורני כי עונש של צו של"צ, בנסיבות התיק הנוכחי, לא יהיה בו כדי לתת ביטוי לשיקול ההלימה וההתרעה.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **חודשיים מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. תחילת ביצוע עבודות השירות ביום 23.9.19.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך ₪ 2,500 למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.10.19 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. צו מבחן למשך שנה. מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יקיים אחר הוראות צו המבחן, הרי שניתן יהיה להפקיעו, ולשוב ולגזור את דינו.

עמוד 7

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, במעמד הצדדים.